

חובה להתפלל בקהילה

[התפילה עם הקבוצה היא טקס גדול של דת זו, ומאפיין גדול של דת האסלאם.] [אנ-נו]

ובכל צעד שעושה מוסלמי למסגדים, הוא מעלה דרגה על ידו, כותב מעשה טוב ומסיר ממנו חטא. המלומדים הסכימו על תפילת אכדית בקהל במסגדים. ואכן העדויות היו מגוונות והטקסטים מרובים בספר הקב"ה הכל יכול וסונת נביאו מחמד עליו ה' תפילת ה' ושלוש שחובה להתפלל בקהל למען בני אדם. הם חובת עיני על האנשים בנסיעות, עירוני, ביטחון ופחד, והספריות שעליהן בספר ה' ונביא ה'. אחרים לא התפללו, אז שיתפללו איתך, ותנו תפלה, ותן זכאת, והשתחוה עם המשתחוה" [אלבכרה ציווי "להם לנקוט באמצעי הזהירות שלהם ולחמש אותם איקמאהה להתבצע עם הכורעים בבתי האלוהים

והוכח בזכות דברי אבו הוריארה, יהא אללה מרוצה ממנו. אנשים עם צרורות עצים לעם שאינו משתתף בתפילה, ((ובתיהם נשרפו עליהם באש

חדית' זה מעיד בבירור על החובה להתפלל בקהילה וכי נביאנו עליו השלום וברכה סיפר על משקלן של תפילות הקהילה על הצבועים וכי כל התפילות כבודות עליהם, במיוחד תפילת ערבית ושחר. אותם כצביעות ראשית, ואיים לשרוף אותם באש שנית, מה שמעיד בבירור על חומרת הפשע של מי שלא מתפלל בקהל, ושמיגיעים לו העונשים הגדולים ביותר בעולם הזה ובעולם הבא

זזה בא בסחיה מוסלמי מהחדית' של אבו חוריירה, יהא אלוהים מרוצה ממנו, שאמר: עיוור בא אל הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום, ואמר: הו שליח האלוהים, אני עושה זאת. אין מנהיג שמוביל אותי. אז הוא ביקש משליח ה', ((יהי רצון ושלום ה', שייתן לו זיכיון כדי שיוכל להתפלל בביתו, ולכן התיר לו. הוא אמר כן. הוא אמר: ((אז תענה

זזה בא בקריינות בסונאן אבי דאוד עם שרשרת מוכחת של מספרים שאמר האיש: ((אני איש עיוורון ומרחבי הבית)). הוא הזכיר את ריחוק ביתו ואובדן הראייה שלו, ושאל לו מנהיג, אז אמר לו הנביא עליו השלום: ((איני מוצא לך ויתור)) אמר לו שלום. וברכות עליו, המילה הזאת לעיוור וביתו רחוקה מהמסגד ואין לו מנהיג, אז מה דעתך על משהו שהיה בבריאות, בריאות וראייה בזמן שהיה בקרבת מקום המסגד, וקולותיהם של מואזינים חודרים לביתו מכל עבר

זזה בא בסונאן אבן מג'ה בסמכות הנביא תפילת ה' עליו השלום, מהחדית' של אבן עבאס, יהי רצון ה' בו, שהנביא תפילת ה' ושלום עליו. אמר: ((השומע את הקריאה לתפילה ואינו בא אליו, אין לו תפילה אלא למי שיש לו תירוץ)) חדית' אותנטי וברור שחייבים בתפילה. למעשה, יש חוקרים. , לרבות השייח' מהאסלאם אבן תימימה - ירחם ה' עליו - הלך מחדית' זה לכך שתפילה בקבוצה שלא בקהילה ללא תירוץ פסולה בגלל אמרתו עליו השלום והברכה: (אין מתפללים עליו אלא למי שיש לו תירוץ)) יודעי דבר שהתפילה אינה פסולה, אבל בעליה חוטא ונושא חטא (וחמתו מאת הקב"ה על התרשלותו להתפלל עם הקהל עמו. שום תירוץ

זה בא במוסנאד של האימאם אחמד וסונאן אבי דאוד מהחדית' של עובי בן כעב, יהי רצון אלוהים ממנו, שאמר: שליח האלוהים, אלוהים יברך אותו וישן לו שלום, התפלל תפילת שחרית ואמר: : כך וכך עדים? (כלומר האם פלוני נכח בתפילה), אמרו: לא אמר: פלוני העיד? אמרו: לא. אמר: פלוני ראה? אמרו: לא

הוא בדק את האנשים, יהי רצון עליו התפילה ושלום אללה, והוא אמר: ((שתי התפילות הללו (הכוונה לתפילות פג'ר ואישה) הן בין התפילות הכבודות ביותר עבור הצבועים, ואם ידעו מה יש בהם. אותם, הם היו באים אליהם (גם אם יזחלו

ומתוך דאגתם של חברי הנביא - יהי רצון ה' ושלום עליו - להתפלל בצבור על פי ספר ה' ובדוגמת שליח ה', תפילת ה' ושלום עליו. שאדם מביניהם מובא כמדריך בין שני האנשים כי אין ביכולתו לעשות זאת ממחלה וכדומה עד שיוחזק בתור. מוסלמי סיפר בסחיה שלו בסמכות עבדאללה בן מסעוד יהי רצון אללה. עמו. לשנת נביאך, גם אם

תעזוב את שנת נביאך, ואין אדם שחי לשפר את הקמח ואחר כך בכוונה למסגד ממסגדים אלו אלא ה' כתב לו בכל (צעדרק צבוע, הידוע בצביעות, נשאר מאחור, ואדם הובא אליו כמתנה בין אנשים)

זה בא בביוגרפיה של האצילים בסמכותו של סעיד בן אל-מוסאייב, שאמר: ((לא פספסתי תפילה בקהילה כבר ((ארבעים שנה

ובו גם אומר שאלרבי' בן חותם הובא לתפילה בשיתוק, אז נאמר לו: ניתנה לך רשות. אמר: ((אני שומע 'בואי ((לתפילה', אז אם אתה מסוגל לבוא אליה גם אם אתה זוחל

ועבד אלרחמן רוסטח אמר: שאלתי את אבן מהדי על אדם שבונה עם משפחתו, האם לעזוב את הקהילה לימים? אמר: לא, אף תפילה אחת

הלכתי אליו בבוקר הולדת בתו, אז הוא יצא וקרא לקריאה לתפילה, ואז ניגש לדלתם, ואמר לשפחה: אמור להם: הם יוצאים לתפילה. מה זה?! אמר: לא אעזוב עד שיצאו להתפלל, אז יצאו לאחר שהתפלל, ולכן שלח אותם (למסגד מחוץ לשביל

אל-דהבי, ירחם ה' עליו, אמר: כך נהגו הקודמים לשאוף לטוב

לפיכך, אנו מוצאים עדויות רבות בספר אלוהים ובסונה של נביאו עליו השלום והברכה, ובעבודתם של החברים . והמוסלמים מאה אחר מאה בהדגשת ביצוע התפילה בקהילה בבתי האל הכול יכול

אבן אל-קאים, ירחם עליו ה', אמר בספרו "אלסאלח": ((ומי שמתבונן בסונה בזכות להרהר, מתברר לו שעשייתה ((במסגדים היא חובה על נכבדים, למעט תאונה שבה מותר לצאת מתפילת יום שישי והקהל. והשפעות

ובפתווה של הוועדה הקבועה להנפקת פתווים בממלכת ערב הסעודית, אלוהים ישמור עליה, אמרו: ((ולגבי קבוצה שעושה זאת, זה חובה בעין, והבסיס לכך הוא הספר. והסונה)), אז הזכירו מספר ראיות מהספר ומהסונה על כך

אף על פי כן, מאזן התפילה הפך קליל עבור חלק מהאנשים במסגדים, והם התרשלו בכך מאוד. חובתו של כל מוסלמי לירא את ה' בתפילה זו ולשמור עליו בבתי ה' כפי שציווה האל הכול יכול. וכפי שציווה שליחו עליו השלום והברכות ולהתחייב על ילדיו לשמור עליה, כדי להשיג את יראת ה' ולחפש את רצונו תהילה לו

אנו מבקשים מאלוהים, המרומם, המלכותי, בחן ובנדיבותו, ואנחנו מתחננים בפניו בשמותיו היפים ביותר ובתכונותיו העליונות, שיהפוך את כולנו בין השוכנים בתפילה במסגדים, ומצאצאינו, בתור שלנו. ה' ציווה עלינו לעשות, ולעזור לנו בכך, ולא להשאיר אותנו לעצמנו להרף עין